

# РЕШЕНИЕ

№ 5550

гр. София, 29.09.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,**  
в публично заседание на 19.09.2022 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Младен Семов**

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **11290** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).  
Образувано е по жалба на В. А. В., ЕГН [ЕГН], [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адв. Т. – САК, съдебен адрес: [населено място], ул. „Г. И. „ № 44, вх. А, ап.3 срещу Заповед № 2883/19.10.2021г. на И. Н. - младши автоконтрольор, отдел „Пътна полиция“, СДВР с която на основание чл.171 т.2А, б. “б“ от ЗДвП му е наложена принудителна административна мярка „прекратяване регистрацията на МПС, с регистрационен номер С., за срок от 6 месеца“, като на основание чл. 172 ал.2 т.3 от ЗДвП му е отнето свидетелството за регистрация на МПС и табелите с регистрационния номер. На 19.10.2021г.

С процесно обжалваната Заповед, органа е установил, че МПС, марка „Seat“ рег. номер С., е било управлявано от собственика си - В. А. В., като в резултат от направен тест на шофьора с техническо средство е установено, че същият управлява автомобила след употреба на наркотично вещество „канабис“. Поради това и с оспорваната заповед е постановено прекратяване регистрацията на посоченото МПС, за срок от 6 месеца, като на основание чл. 172 ал.2 т.3 от ЗДвП мярката е изпълнена чрез отнемане свидетелството за регистрация на МПС и табелите с регистрационния номер.

С процесно подадената жалба се иска отмяна на оспорваният акт, като неправилен. Ответната страна - младши автоконтрольор, отдел „Пътна полиция“, СДВР, редовно и своевременно призован за съдебно заседание, не изпраща представител по делото и не

взема становище по основателността на оспорването.

Процесната жалба е допустима, като подадена при спазване изискванията за редовност, от надлежна страна, в законоустановеният срок, срещу подлежащ на оспорване административен акт.

Въз основа на съвкупната преценка на представените по делото доказателства, съдът приема за установено следното от фактическа страна по административно-правния спор:

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Видно от Заповед № 8121з – 1524/09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи, СДВР е определена да осъществява контрол по ЗДвП, а съгласно приложената Заповед № 513з-1618 от 26.02.2018 г. на директора на СДВР, компетентни да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки от процесния вид са длъжностни лица – държавни служители от отдел "Пътна полиция" при СДВР – полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР. Оспорената по делото заповед е издадена от младши автоконтрольор в отдел "Пътна полиция" – СДВР, като за него е приложена и кадрова справка за заемане длъжността към момента на постановяване процесната Заповед. Поради това следва да се приеме, че е налице компетентност на административния орган за прилагане на принудителната административна мярка.

Оспорената заповед за прилагане на ПАМ е постановена в писмена форма и съдържа изискуемите се реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК. Посочено е както правното основание за упражненото административно правомощие, така и фактите и обстоятелствата, възприети като релевантни за наличието на материалноправната предпоставка за прилагане на ПАМ. Поради това, съдът приема, че изискването на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП и чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за постановяване на мотивиран административен акт е изпълнено.

Съдебният контрол за материална законосъобразност на оспорения административен акт обхваща преценката дали са установените от компетентния орган релевантни юридически факти /изложени като мотиви в акта/ и доколко същите се съотнасят към посоченото в заповедта, правно основание.

Фактическият състав за налагане на ПАМ в хипотезата на чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП, изисква лицето да управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, което се установява чрез медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух. Изречение второ на посочената разпоредба предвижда, че ПАМ се налага съставомерно и когато лицето откаже да му бъде направено медицинско и химическо лабораторно изследване, съответно тест с техническо средство.

Наличието на наркотични вещества у жалбоподателя по време на управление на МПС, органа е установил чрез тест на наркотици/D. Т. 5000/ № 179 от 19.10.2021г. в 02:00ч.

По силата на чл.174 ал.4 ЗДвП, редът, по който се установява концентрацията на алкохол в кръвта на водачите на моторни превозни средства, трамваи или самоходни машини и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, се определя с

наредба на министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието.

Съгласно Чл. 3а. ал.1 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, издадена от министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието/Наредбата/, установяването на концентрацията на алкохол в кръвта се извършва с доказателствен анализатор, показващ концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух и отчитащ съдържанието на алкохол в горните дихателни пътища (доказателствен анализатор), или с медицинско и химическо лабораторно изследване, а на употребата на наркотични вещества или техни аналози – с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, когато: 1. лицето откаже извършване на проверка с техническо средство или тест; 2. лицето не приема показанията на техническото средство или теста; 3. физическото състояние на лицето не позволява извършване на проверка с техническо средство или тест.

Така, на лицето е даден талон за медицинско изследване № 077041, на 19.10.21ч. в 03:00ч. Такова изследване жалбоподателят е провел в 03:30ч. във ВМА-С..

Видно от Протокол № И-348/14.01.22г. на специализирана химикотоксикологична лаборатория към ВМА-С., в кръвта на жалбоподателя не са установени алкохол или наркотични вещества.

Успоредно с това и с Постановление за назначаване на съдебно-химическа експертиза на разследващ полицай Н., 06 РУ-С. от 19.10.2021г., е възложено изследване което да установи наличие на алкохол или наркотични вещества или техни аналози или упойващи вещества в предоставените за изследване проби от В. В..

Видно от изготвената експертиза рег. № 11-348/14.01.2022г., в предоставените 4бр. епруветки кръв и проба за урина не се установява наличие на алкохол или наркотични/упойващи вещества.

В този смисъл, процесната Заповед се явява незаконосъобразна, като постановена при липса на предпоставките на чл. 171 т.2а б.“б“ от ЗДвП. Безспорно установената липса на забранени вещества в организма на жалбоподателя, налага еднозначно извода, че същият не е шофирал в условията на законово недопустимо състояние. Не са налице и предпоставки за реализиране на превантивен, преустановителен или възстановителен ефект, по отношение на нейният адресат. В този смисъл, Заповедта за прилагането и следва да бъде отменена.

Поради това и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ вр. чл.143 ал.1 от АПК, Административен съд София-град, трето отделение, 74 състав:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 2883/19.10.2021г. на И. Н. - младши автоконтрольор, отдел „Пътна полиция“, СДВР.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл. 137 от АПК.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

